

МИ ПАМ'ЯТАЄМО

Серед буремних подій нашого віку радянська людина у сирій військовій шинелі посідає особливе місце в історії. Її роль була важкою і величною — вона артувала цивілізований світ від нашествия фашистських варварів.

У переддень 46-ї річниці Радянських Збройних Сил я пригадав один з бойових епізодів суворих буднів Великої Вітчизняної війни.

Було це у вересні 1942 року біля станції Котлубань, у районі Волгограду. Гітлерівські полчища рвались до Волзької твердині. Навкруги палала земля. Нелегко доводилось воїнам переднього краю, серед яких діяв і наша дивізія. Поранено командира стрілкової роти, в якій я був політруком. Приймаю командування на себе, але незабаром і мене поранено. На все життя запам'ятав я рядового Єршова, який, допомагаючи мені, загинув.

Завдяки хоробрості воїнів і вчасній підтримці артилеристів та гвардійських жіночників ми виконали

поставлене командуванням завдання — ворог був вибитий із втрачених нами позицій. Бійці нашої роти за ведення цього бою були нагороджені орденами і медалями. Мене, наприклад, нагородили орденом Вітчизняної війни I ступеня.

Повернувшись з госпіталю, я брав участь у великій битві під Волгоградом, на Дніпрі, під Берліном та Прагою. Мій скромний внесок у справу розгрому ворога був відзначений чотирма бойовими орденами та сімома медалями.

Велика перемога нашого народу у Великій Вітчизняній війні — це одна з яскравих сторінок його історії, це вияв непорушної єдності армії, народу, партії.

Радянська Армія пильно охороняє кордони нашої країни, стоїть на варті мирної праці.

Ми завжди пам'ятаємо девіз рідної Комуністичної партії — у нас є що захищати, є чим захищати і є кому захищати.

В. ВЕРЕТИНСЬКИЙ,
підполковник запасу.